

39 . Brănești | Județ: Ilfov | Punct: proprietate Checiu Aurel | Anul: 2005

Anul: 2005

Cod RAN: 101305.01

Perioade: Protoistorie, Evul Mediu

Epoci: La Tène, Epoca medievală timpurie

Tipuri sit: descoperire izolată

Categorii sit: Domestic

Autori: Cătălin Bojică, Andrei Mircea Măgureanu, Gheorghe Mănucu-Adameșteanu

Instituții: Muzeul Municipiului București, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Muzeul Municipiului București

Raport

Obiectivul cercetării l-a constituit eliberarea de sarcină arheologică pentru un teren, aparținând lui Checiu Aurel și pe care urmează a fi construită o locuință proprietate personală.

Zona cercetată se află în imediata vecinătate a malului lacului Pasărea, pe o terasă ce prezintă o ușoară pantă spre malul lacului. Dimensiunile celor 3 secțiuni trasate (SI-III), au fost impuse de destinația și configurația terenului. Astfel, SI și SII măsurau 2,50 x 20 m, iar SIII - 2 x 20 m.

Stratul vegetal până la cca. -0,25 m a fost înlăturat prin decapare mecanică.

Stratigrafia generală este următoarea:

- strat arabil, cu o grosime ce variază între 0,20-0,40 m;
- depunere de lut galben, compact, care apare imediat sub stratul arabil. Complexele identificate erau săpate în acest sol.

Adâncimea maximă de săpare atinsă a fost de -1 -1,20 m.

Pe suprafața cercetată au fost surprinse cinci complexe de locuire. Pe baza materialului arheologic s-a putut constata că locuirea poate fi datată în sec. X-XI (cultura Dridu). Un singur complex a avut materiale atribuite cel mai probabil epocii Latène.

Epoca fierului

Cpl. 1 reprezintă probabil o locuință, notată L1.

L1: complexul adâncit a fost surprins în SI și C1, în apropierea lui L2 și suprapus parțial de L4. La -0,30 m s-a conturat o suprafață rectangulară, cu dimensiunile surprinse de 2,10 x 1,80 m, cu umplutura de culoare negricioasă, pigmentată puternic cu chirpic și cărbune. Adâncimea maximă a complexului este de -0,76 m față de nivelul actual. Pe latura de NE complexul prezenta o „nișă” rectangulară, cu dimensiunile la surprindere de 0,80 x 0,40 m. În urma cercetării putem presupune că este vorba despre intrarea în locuință.

În partea de E a complexului a fost surprins un cuptor. În apropierea acestuia, pe podea, au apărut mai multe fragmente de chirpic ars la roșu.

La 1 m NV de cuptor se află o vatră albiată, de mici dimensiuni (0,20 x 0,25 m). Grosimea pământului ars măsoară 3 cm.

În fața cuptorului se afla un grup de fragmente ceramice ce proveneau de la mai multe vase de mari dimensiuni (vase de provizii) aparținând celei de a doua epoci a fierului (Latène). Unul dintre vase, de la care s-a păstrat doar partea inferioară, a fost lucrat cu mâna și are pereții groși de 3 cm. Pasta are ca degresanți nisip și pietriș. Fundul prezintă o ușoară „talpă” rezultată în urma modelării. Un al doilea fragment provine de la un fund de oală, cu același tip de pastă, dar cu o „talpă” mult mai pronunțată. A mai fost

documentat un fragment de mari dimensiuni provenit probabil de la o amforă. Este lucrat la roată, de o culoare roz-roșcat.

Sec. X-XI

Culturii Dridu îi pot fi atribuite trei complexe numerotate L2, L3, L4.

L2: construcție surprinsă în SI și CI, de formă rectangulară, cu dimensiunile surprinse de 1,80 x 1,20 m (latura dinspre NV nu a fost surprinsă), complexul a apărut ca o suprafață de pământ cenușiu-verzui, slab pigmentat cu chirpic și cărbune. Adâncimea maximă atinsă este de 0,74 m față de nivelul actual.

Pe latura de N a fost surprinsă o groapă de par (0,12 x 0,13 m), rotundă în plan și ascuțită în secțiune.

Aproape în centrul complexului se află o zonă de podea arsă cu dimensiunile de 0,35 x 0,40 m. Pe laturile de S, V și N se păstra, la interior, aprox. la nivelul podelei complexului, un prag-suport, realizat din lut.

În colțul de E a fost descoperită instalația de foc. Cuptorul avea o formă rectangulară, ușor rotunjită, cu dimensiunile la surprindere de 0,35 x 0,40 m, acestea crescând la nivelul podelei la 0,80 x 0,70 m. Vatra se afla la 0,40 m sub nivelul podelei. În umplutura superioară a cuptorului au apărut fragmente de la o tavă masivă realizată din lut și pleavă, precum și de la un țest cu mâner. În partea inferioară, depuse pe vatră, au apărut bucăți mari de zgură din fier. În fața cuptorului, pe podea era o zonă de arsură ce conținea și resturi de zgură de fier. Cele menționate mai sus, ne fac să credem că este vorba despre un cuptor metalurgic.

În zona cuptorului au fost descoperite și fragmente ceramice de la vase-borcan, de tip Dridu. Pasta conține nisip și multe pietricele. Decorul este format din linii orizontale și vălurite incizate pe suprafața vasului.

L3 - complexul a fost surprins imediat sub nivelul arabil, la -0,40 m. Se prezenta ca o suprafață de pământ negricios, cu o pigmentație de chirpic, de formă trapezoidală în grund. Dimensiunile maxime surprinse sunt de 2 (NV-SE) x 3,20 m (NE-SV).

Cuptorul plasat în partea de NV a locuinței, are o formă circulară în plan, cu d maxim de 0,46 m. Ce s-a mai păstrat din partea superioară a cuptorului a fost surprinsă la -0,37 m față de nivelul actual. Umplutura este puternic pigmentată cu cărbune și chirpic ars. Cupola, amenajată din lut, era distrusă din vechime. Înălțimea păstrată a pereților este de 0,25 m. Cuptorul a fost secționat pe axul lung, N-S. În fața gurii cuptorului se găsea o mică adâncitură lungă de 0,40 m, care conținea un strat de cenușă gros de 2-3 cm. Pe podea, în fața cuptorului au apărut și două fragmente dintr-un vas borcan.

La 0,80 m S de cuptor a apărut o suprafață plană de pământ ars cu dimensiunile reperate de 0,35 x 0,40 m. Posibil să fie un rest de podea incendiată.

La aproape 2 m de cuptor, spre S, a apărut o groapă (G2). Aceasta, de formă circulară în plan, are diametrul de 0,80 x 0,70 m și se adâncește până la -1,30 m față de nivelul actual.

În umplutura sa au fost descoperite fragmente ceramice de vase-borcan, de tip Dridu. Au fost identificate resturile unei părți superioare de vas lucrat la roată, cu buza evazată puternic, margine ușor rotunjită, gât arcuit, umăr destul de bine pronunțat. Pasta conține nisip și multe pietricele. Decorul este format din linii orizontale și vălurite incizate începând de pe umărul vasului. Un al doilea vas, din care s-a păstrat partea inferioară, avea pe fund o marcă de olar în formă de cruce simplă. Un singur fragment de vas avea pe umăr un alt tip de decor incizat: linii orizontale tăiate de scurte linii oblice.

L4: construcție care suprapune parțial complexul L1. Pentru complexul de formă rectangulară, au fost înregistrate dimensiunile de 1,20 x 1,70 m. Nu a fost surprinsă instalația de foc. Pe podea, aflată la -0,85 m față de nivelul actual, se găseau o concrețiune calcaroasă și fragmente ceramice de vase borcan, de tip Dridu. E posibil ca acest complex, să nu fie unul de locuire, suprafața sa foarte mică (2,04 m²) indicând mai degrabă o anexă.

Alte complexe:

G1. Complexul L3 este deranjat în partea sa de E de groapa G1. Aceasta pornește de sub nivelul arabil,

de la -0,40 m. În umplutura sa, a apărut o lentilă de nisip lungă de 0,60 m și groasă de 5 cm. Umplutura sa este din pământ negru, cu pigment de cărbune. Adâncimea maximă atinsă este de 1,40 m. A fost documentat un singur fragment ceramic, caracteristic culturii Dridu.

V1. Astfel a fost notată o vatră simplă, ușor albiată, fără o amenajare specială, cu diametrul de 40 cm, care a fost descoperită fără o relație directă cu alte complexe arheologice. Lângă vatră au fost găsite două fragmente ceramice de la vase-borcan, care asigură încadrarea cronologică.

Informații suplimentare online

[Raportul 3328 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
